

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština 23. januara 2013.
Br. ref.: RK366/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI103/11

Podnosilac

Gani Morina

**Ocena ustavnosti presude Okružnog suda u Peći, AP. br. 90/10, od 8. aprila
2011. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Gani Morina, advokat iz opštine Klina.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Okružnog suda u Peći, AP. br. 90/10, od 8. aprila 2011. koja je dostavljena podnosiocu zahteva 25. aprila 2011. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je žalba podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnim izvršenjem naloga za pretres njegove kuće 17. aprila 2007. god., njegovim hapšenjem i stavljanjem lisica, traumom nanetom njemu i njegovoj supruzi u vezi sa upadom u njihovu kuću i povrede prava privatnosti.
4. Štaviše, podnosilac zahteva je zahtevao od Ustavnog suda da se ne otkrije njegov identitet.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava; članu 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

6. Dana 25. jula 2011. god. podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 17. avgusta 2011. god. predsednik je imenovao sudiju Gjyljeta Mushkolaj za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sledećih sudija: Altay Suroy, predsedavajući, Almiro Rodrigues i Iliriana Islami.
8. Sud je zatražio informacije od javnog tužioca Kosova 22. septembra 2011. god. i oktobra 2011. god. Odgovor je dobio od javnog tužioca dana 11. novembra 2011. god.
9. Sud je 14. oktobra 2011. god. od podnosioca zahteva primio dodatnu dokumentaciju pismenim putem pod datumom 26. jul 2011. god.
10. Sud je 8. decembra 2011. god. dalje zahtevao informacije od podnosioca zahteva u vezi sa zahtevom. Dana 23. decembra 2011. god., Sud je primio odgovor od 15. decembra 2011. god., od strane podnosioca zahteva.
11. Dana 26. novembra 2012. god., predsednik je odlukom (br. GJR. KI-103/11) imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca nakon što je mandat sudije Gjyljeta Mushkolaj kao sudije u Sudu okončan. Istog dana je predsednik odlukom (br. KSH. KI-103/11), imenovao novo Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović, nakon što je mandat sudije Iliriana Islami kao sudije u Sudu okončan.
12. Dana 17. januara 2013. god. Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica kao što se dokazuje iz dokumenata podnetih od strane podnosioca

13. Nalog za pretres je izdat 16. aprila 2007. god. od strane međunarodnog sudije iz Okružnog suda u Prizrenu odobravajući pretres za tri različite prostorije za istragu u vezi sa drogom. Jedna od prostorija, trospratna kuća u ulici Bajram Curri, Klina, je navodno bila u vlasništvu SS i HS. Prema nalogu, pretres je trebalo da se obavi između 06:00 i 22:00 časova.
14. Ovaj nalog je izvršen 17. aprila 2007. god. od strane određenih policajaca iz Kline. Izveštaj policije pripremljen 2. maja 2007. god. ukazuje da je prema informacijama kojima raspolaže policija, kuća u ulici Bajram Curri imala dva odvojena ulaza sa prednje strane. Sumnjalo se da su dvojica osumnjičenih SS i HS tamo živeli i ako ulaz na zadnjoj strani, gde je živelo dvoje starijih ljudi, nije imao nikakve veze sa prvim ulazom zadnjeg dela, onda zadnji deo nije trebalo pretresati. Pretres kuće bez broja je počeo u 05:50 časova. Zapisničar policijskog izveštaja je naveo da su dva ulaza bila spojena u jedan zajednički ulaz, što znači da se iz jednog ulaza moglo preći u drugi. Podnosilac zahteva, advokat, Gani Morina je tamo bio uhapšen, stavljene su mu lisice na 2 – 3 minuta, pa su mu nakon toga i skinute.
15. Tu se nalazila i jedna ženska osoba, supruga podnosioca zahteva, sada pokojna. Policajac (žena) je bila zadužena za suprugu podnosioca, a njoj nisu stavili lisice. Podnosilac zahteva je imao stavljene lisice na 2 -3 minuta. Nalog za pretres mu je pročitao na engleskom jeziku. Za vreme pretresa, oblasni komandant operacije je kontaktiran i on je potvrdio da se pretres obavlja na tačnom mestu. Pretres je nastavljen i na kraju okončan u 07:06 časova.
16. Dana 20. aprila 2007. god. podnosilac zahteva je uložio žalbu Kancelariji okružnog tužioca u Prizrenu, u vezi sa sprovođenjem naloga za pretres koji je izdat od strane Okružnog suda u Prizrenu 16. aprila 2007. god.; međutim, on nije dobio odgovor.
17. Dana 21. aprila 2007. god. podnosilac zahteva se obratio Kancelariji opštinskog tužioca u Peći, podnoseći optužbe na osnovu: člana 166. (1) i (3) (krivično delo kršenja integriteta stana), člana 167. (krivično delo nezakonitog pretresa), i člana 304. (1) i (2) (krivično delo neprijavlivanja krivičnog dela ili neprijavlivanje počinioca krivičnog dela) Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: PKZK). Podnosilac zahteva je pokrenuo ove optužbe zato što je on naveo da su F.H., R.F., S.H. i D.V. prekršili odredbe člana 240. (5), člana 242. (1), (2), (3) i (4), i člana 245. (5) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekst: PZKPK).
18. Dana 11. juna 2007. god. opštinski javni tužilac u Peći je saslušao svedoke spornog pretresa. On je došao do zaključka da je bilo mesta za postupak i za odgovornost za one koji su sproveli pretres. Ovaj zaključak je dobio oznaku protokola PPN. br. 64/02 od 16. jula 2007. god.
19. Dana 24. avgusta 2007. god. podnosilac zahteva se pismeno obratio opštinskom javnom tužiocu u Peći sa žalbom na smanjenje optužbe, međutim, on nije dobio odgovor.
20. Dana 15. novembra 2007. god. opštinski javni tužilac u Peći je predstavio predložene optužbe sa kaznenim nalogom PP. br. 1853/2007 protiv okrivljenih R.F., S.H. i D.V., ali ne i protiv F.H. koji je bio glavno odgovorno lice za izdavanje naloga za pretres, a ni protiv E.I., koji je i pored toga što je bio član pretresnog tima, bio saslušan samo u svojstvu svedoka. Optužbe protiv R.F., S.H. i D.V. su svedene na krivično delo nezakonitog pretresa u skladu sa članom 167. PKZK.

21. Dana 22. novembra 2007. god., podnosilac zahteva se pismeno obratio Opštinskom javnom tužiocu zahtevajući izmenu i proširenje predloženih optužba, uključujući i ponovljeni pretres, za koji podnosilac navodi da se sproveo bez prisustva svedoka, i bez znanja vlasnika. Podnosilac zahteva navodi da je ovo bilo u suprotnosti sa odredbama člana 243. (7) PZKPK. Podnosilac zahteva nije dobio odgovor na njegov zahtev.
22. Dana 14. decembra 2007. god. Opštinski sud u Klini je doneo svoju presudu P. br. 162/2007 i našao da su R.F., S.H. i D.V bili krivi za izvršenje krivičnog dela nezakonitog pretresa na osnovu člana 167. (1) u vezi sa članom 23. PKZK i kaznio svakog novčanom kaznom od 250 € kao i troškovima postupka.
23. Opštinski sud je naveo u svom obrazloženju da je doneo ovu odluku na osnovu dokaza priloženih u predlogu za izdavanje kaznenog naloga, kao što su: krivične prijave koje je podneo podnosilac zahteva, nalog za pretres od 16. aprila 2007. god., izveštaj sa pretresa, članak podnosioca zahteva objavljen u dnevnom listu Epoka e Re, izveštaj lekara za suprugu podnosioca i ostale spise predmeta.
24. Dana 10. januara 2008. god. R.F., S.H i D.V su se žalili na odluku P. br. 162/07. Oni su naveli da je kazneni nalog izdat na osnovu pogrešnih dokaza. Oni su zahtevali da se predlog tužioca za izdavanje naloga odbije i da Opštinski sud zakaže i glavni pretres u vezi sa ovim slučajem.
25. Dana 18. februara 2010. god. u svojoj konačnoj reči, nakon predstavljanja dokaza, javni tužilac u Peći je povukao predlog optužbi protiv R.F., S.H i D.V. zbog nedostatka svedoka. Podnosilac zahteva je međutim nastavio slučaj kao subsidijarni tužilac.
26. Dana 22. februara 2010. god. Opštinski sud u Klini je svojom presudom P. br. 162/07 oslobodio R.F., S.H i D.V od predloženih optužbi.
27. Opštinski sud je zaključio da na osnovu potvrđenih dokaza sa glavnog pretresa i na osnovu iskaza svedoka, naloga za pretres i saslušanja R.F., S.H i D.V. je zaključio da u ponašanju R.F., S.H i D.V. nema ni elemenata, a ni odlika krivičnog dela nezakonitog pretresa. Stoga je Opštinski sud oslobodio R.F., S.H i D.V. od predloženih optužbi, pošto je čak i Opštinski tužilac iz Peći u svom konačnom izlaganju odustao od krivičnog gonjenja za R.F., S.H i D.V. zbog nedostatka dokaza.
28. Dana 25. maja 2010. god. podnosilac zahteva se žalio na presudu P. br. 162/07. Podnosilac zahteva je naveo da je u presudi bilo bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog potvrđivanja činjeničnog stanja i kršenja i pogrešnog tumačenja materijalnog prava.
29. Dana 8. aprila 2011. god. Okružni sud u Peći je doneo presudu Ap. br. 90/10 kojom je potvrdio odluku Opštinskog suda u Klini P. br. 162/07.
30. Dana 6. maja 2011. god. podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca Kosova.
31. Dana 12. maja 2011. god. državni tužilac Kosova je odbio zahtev podnosioca. On je izjavio da nakon detaljnog razmatranja predloga podnosioca zahteva, nijedan osnovani razlog iz člana 451. i 452. PZKPK nisu pronađeni da bi se podneo zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca

32. Podnosilac zahteva navodi kršenje člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 54. [Sudska zaštita prava], člana 55.5.

[Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava. Podnosilac zahteva, takođe, navodi kršenje člana 1 – Obaveza poštovanja ljudskih prava i člana 8 – Pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života Evropske konvencije za ljudska prava i osnovne slobode (Konvencija).

33. Podnosilac zahtev između ostalog navodi:
- da je nalog za pretres bio na jeziku koji on nije razumeo,
 - da nije sadržao njegovo ime ili ime bilo kog člana njegove porodice,
 - da policijski izveštaj navodi da je kuća bila dvospratna, a ne trospratna,
 - da je njegova kuća imala broj 13 spolja,
 - da droga nije bila pronađena u njegovom dvorištu ili bunkeru,
 - da je pretres ponavljen nakon 09:00 časova sa treniranim psima bez prisustva svedoka ili vlasnika, ali se o ovom ne piše nikakav izveštaj.
34. Podnosilac zahteva navodi da su mnoge odredbe PKZK , PZKPK, Zakona o policiji i Zakona o državnom tužiocu prekršena u vreme izvršenja pretresa i tokom sudskih postupaka koji su usledili.

Preliminarna ocena prihvatljivosti

35. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
36. Što se tiče zahteva podnosioca, Sud se poziva na pravilo 36. (3) (h) koje glasi:
- “Zahtev nije dopustiv za razmatranje u svakom od sledećih slučajeva:*
- (h) kada zahtev nije ratione temporis u skladu sa Ustavom.”*
37. Kako bi se uspostavilo vremenska nadležnost Suda, neophodno je da se identifikuje, u svakom konkretnom slučaju, tačno vreme navodnog ometanja. Na taj način, Sud mora da uzme u obzir obe činjenice na koje se podnosilac žalio, kao i oblast ustavnog prava koje navodi da je povređeno (vidi mutatis mutandis, Evropski sud za ljudska prava, presuda Veća u slučaju Blečić protiv Hrvatske, zahtev br. 59532/0, od 8. marta 2006. god., stav 82).
38. Sud primećuje da se podnosilac žali na pogrešno izvršenje naloga za pretres njegove kuće 17. aprila 2007. god., od strane Kosovske policije.
39. To znači da se navodno ometanje prava podnosioca zahteva, zagarantovana Ustavom, dogodilo pre 15. juna 2009. što je datum stupanja na snagu Ustava, a od tog datuma Sud ima vremensku nadležnost.
40. Sud je slično odlučio u slučaju KI100-10 rešenje o neprihvatljivosti, podnosilac Eduard Thaqi (takođe poznat kao Sokol Thaqi) – ustavno razmatranje odluke Policije Kosova, br, 398-SHPK-2002 od 22. oktobra 2002. god.

41. Štaviše, Sud je odbio zahtev podnosioca za neotkrivanje njegovog identiteta na osnovu toga da on nije opravdao davanje takvog zahteva.
42. Iz toga proizilazi da zahtev podnosioca nije u skladu „*ratione temporis*“ sa odredbama Ustava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, shodno članu 113. stavu 7. Ustava i članu 20. Zakona i u skladu sa pravilom 36. stavom 3. tačkom h Poslovnika o radu, dana 17. januara 2013. god., jednoglasno,

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani